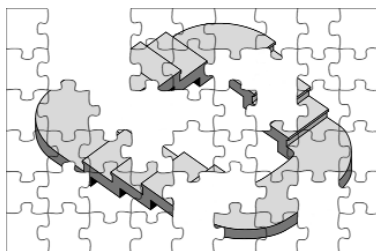

9

ŠTA NAS ČEKA

U predgovoru knjige „*Kremansko proročanstvo - šta je bilo, šta nas čeka*“, recenzent *Dr Veselin Savić* imao je grube reči pogrde za eventualne skeptike („*budalu nikada ne možeš sprečiti da misli šta hoće*“), ali i reči pohvale za proslavljene kremanske proroke:

Kremansko proročanstvo je po mome mišljenju najbolje svet-sko proročanstvo. Jer, ako ga uporedite sa Nostradamusom - Nostradamus je nejasan, neodređen, možeš ga shvatiti i ovako i onako. Ovde toga nema: Ovaj ili onaj ima da pogine - nema tu nikakve dileme! [25]

Naravno da se i autor *Dragoljub Golubović*, u svom delu predgovora, složio sa mišljenjem recenzenta:

(Tarabići) nisu govorili neodređeno i nejasno, poput drugih pro-roka. Nisu ostavljali nikakve dileme kad će se šta dogoditi i kako. Njihove poruke nose vremensku određenost i gotovo hronometar-sku tačnost. [25]

Da li je baš tako? Izgleda da jeste, bar što se tiče retrodatiranih proročanstava - naravno, ako zanemarimo činjenicu da to i nisu bile „*njihove poruke*“.

Svi opisi proročkih vizija, koje se odnose na ranije događaje, savršeno su precizni, sa puno detalja i svako od ovih „proročanstava“ bez greške je ispunjeno, ali utisak kvari činjenica da niko nikada nije čuo niti čitao o tim proročanstvima pre nego što su se događaji odigrali. Zato je važnije da procenimo proročanstva koja govore o onome što je u trenutku njihovog *dokumentovanja* bilo budućnost.

Ma koliko prelistavali sva objavljena izdanja kremanskog proročanstva, videćemo da ima iznenađujuće malo opisa proročkih vizija koje su tada govorile o poslednjoj deceniji dvadesetog veka. To je čudno, jer bi eventualni prorok tu itekako imao šta da „vidi“, samo da je nekako mogao da zaviri u naše nemirno vreme. Čak i ako imamo dovoljno dobre volje da neka od navodnih Tarabićevih proročanstava uporedimo sa novijim zbivanjima, videćemo da su ona mahom dijametralno suprotna stvarnim događajima i vrlo oskudna u detaljima, a mnoga od njih autori su morali diskretno da brišu ili menjaju u skoro svakom sledećem izdanju knjige, jer su događaji pokazali da se praktično ništa od najavljenog nije ispunilo.

A kako stoji stvar sa proročanstvima koja se odnose na budućnost? S obzirom na to da doslovno nijedno od njih nije datirano (nije navedeno kada treba očekivati njegovo ispunjenje), teško je odlučiti da li da ih smestimo u neispunjena proročanstva iz našeg doba, ili u proročanstva koja se odnose na daleku budućnost. Dobar primer za ovo je proročanstvo (verovatno pripisano Tarabićima početkom ovoga veka) koje govori o tome šta će se dogoditi sa Carigradom:

Kad Turska bude sasvim išćerana iz Evrope, ondakar će Carigrad uzeti Rusija. Ona će biti najsilnija država na svetu. [23] [25]

Tako je 1939. godine dr Kazimirović svedočio o ovom proročanstvu, ali su ga 1982. Golubović i Malenković preuredili, smestivši ga najpre u period posle Drugog svetskog rata. To je važilo samo za 1. i 2. izdanje, a u 3. izdanju načinili su još jedan premeštaj, ovoga puta neposredno posle Trećeg svetskog rata. Nije to bila jedina intervencija ovog autorskog tandema, jer je sa istom knjigom u zaborav poslato još jedno neostvareno proročanstvo, lansirano još 1916. godine (tokom Prvog svetskog rata), koje govori da će po uspostavljanju mira „Rusija postati najsilnija država na svetu“. Ova najava imala je tada posebno značenje, jer je prognana srpska vojska polagala veliku nadu u pomoć Rusije, ali su autori knjige ispravno zaključili da je danas najbolje ne pominjati ga.

Što će biti, biće

Kao što smo za sva retrodatirana proročanstva videli da su savršeno „ispunjena“, tako smo se za ono malo proročanstava koja govore o sadašnjem vremenu ili o neposrednoj prošlosti uverili da su potpuni promašaji. A šta je sa proročanstvima kojima se najavljuju događaji iz vremena koje je pred nama? Njih ćemo najbolje okarakterisati ako kažemo da je način kojim su pisana nedefinisan i neodređen, a da je sav trud autora usmeren na to da nas uveri da proročanstva ipak opisuju konkretne događaje. Malo šta je ostalo od tvrdnje analitičara da „njihove poruke nose vremensku određenost i gotovo hronometarsku tačnost“ [25]. Očigledno je da su oni na neostvarenim proročanstvima naučili lekciju, pa im je ponestalo hrabrosti za smelije proricanje:

Među ljudima u jednome narodu tamo na sjeveru ko iz vode izniči će jedan mali čoeak pa će ljude učiti ljubavi i druželjublju, ali i on će imati mlogo pritvorica i juda i biće čas gore, čas dolje. Niko od tih pritvorica neće htjeti da sazna šta je to prava ljudska milost, no ostaće njegove mudračke knjige, a i sve riječi kojima on budne zborio pa će ljudi vidjeti u kolikoj su zabludi bili. Vidjeće da su se ko žene svađali ni oko šta i ni za šta. [25]

Veština pisanja ovakvih nedefinisanih vizija svodi se na to da se čitalac uveri da mu je saopšteno precizno i nedvosmisleno proročanstvo, mada mu u stvari ništa nije rečeno. Evo još jednog primera navodne proročke „hronometarske tačnosti“:

Kad miris izide iz poljskog cvijeća, kad milost izide iz čovjeka, kad rijeke izgube svoje zdravlje... ondakar će nastupiti najveći opšti rat... [25]

Ovo je lep primer vešto sročnog proročanstva koje nikako ne može da se ne ispuni. Ako nikada ne bude Trećeg svetskog („najvećeg opšteg“) rata, proročanstvo će zauvek ostati da svedoči o nekoj dalekoj budućnosti (pokušajte da dokažete suprotno), a ako ga ipak bude, uvek će moći da mu se pripiše pesnička vizija proroka da je rat započeo kad je „miris izašao iz poljskog cveća“ i kad je „milost izašla iz čoveka“. Kakav bi to rat bio ako bi ga vodili ljudi u kojima počiva milost?

Koje države će u tom ratu voditi borbu? Hoće li ratovati Rusi i Italijani, kao u proročanstvu nasleđenom od Mladena St. Đuričića? Ne, i ovde su se autori poslužili nedefinisanim vizijom:

Udariće najveći i najbješnji protivu najvećeg i najbješnjeg! [25]

Postavlja se čak i pitanje imamo li prava da ovakve izjave proglasimo za proročanstva. U njima je najavljeni tok događaja uglavnom neodređen, dvosmislen ili očekivan, a često je sve tako formulisano da bi najveće čudo bilo kad se tako sročeno proročanstvo ne bi ispunilo.

Prosečni čitalac, ipak, neće posmatrati najave budućih događaja na ovaj način. Kad čita, recimo, proročanstva koja govore o Trećem svetskom ratu, nagon za samoodržanjem učiniće svoje i on neće mnogo razmišljati o formalnoj valjanosti proročanstva, nego će se odmah zapitati kako bi mogao da se zaštititi od uništenja koje mu preti. Gde da se skloni? I na to ima odgovora - treba samo rešiti rebus, naravno ako rešenje uopšte postoji:

Oni koji budnu pobjegli i sklonili se u tri krstate gore tamo će naći svoj spas te će pošlje živjeti u ilju i izobilju, sreći i ljubavi, jerbo rata više nikad biti neće... [25]

Hajde da zaboravimo da nam je odnekud već poznata najava da „*rato-va više nikad biti neće*“, jer najavljeni život „*u ilju i izobilju, sreći i ljubavi*“ zaista zvuči primamljivo - ali šta ako razvoj događaja ipak pokaže da je to proročanstvo bilo suviše optimističko? Za svaki slučaj, priloženo je i jedno znatno nepovoljnije, kako bi buduća pokoljenja mogla da odaberu ono koje se bolje uklapa u događaje, a da ono drugo zaborave, kao da nikada nije ni postojalo. Evo, dakle, kako zvuči kad se jezikom iz 19. veka progovori o jednoj od aktuelnih tema današnjice - ekologiji:

Oni rčinasti činiće razne zle marifetluke. Trovaće vazduh i vodu i puštati kijamete po morima sinjim, rijekama i zemlji, te će ljudi naglo umirati od nekakvijeh boleščina. Oni dobri i mudri vi-djeće da sav taj njihov trud i argatluk ne vrijedi ni po lule duvana i da vodi propasti svijeta, te će umijesto numeracije potražiti svoju pamet, za zamišljajima. Kada se stanu više baviti zamišljaji-

ma, biće bliži Božijoj mudrosti, ali će sve dockan biti, jerbo će oni zli već svu zemlju upropastiti i nastaće pravi pomor. Ondakar će ljudi bježati iz varoši u sela i jopet tražiti planine i tri krstate gore da tamo, u njima, dišu i piju vodu. Oni koji budnu pobjegli spašiće sebe i porod svoj, ali ne svi i ne zadugo, jerbo će se pojaviti velikačka glad. Hrane će biti po varošima i selima, ali će svudje otrovata biti. Mlogi će da bi jeli i najeli se trpati sve u usta, te će od toga odmah pomrijeti. Onaj koji budne postio i ispostio, taj će ostati živ jerbo će ga sveti Duh čuvati i biće bliži Bogu. [25]

Na ovom mestu, Golubović i Malenković kao da su se prepustili novoj vodilji, koju su dotad potpuno zanemarili. Sve dosadašnje teme zamenjene su samo jednom: religija!

Spas je u veri...

Sva proročanstva iz ranijeg perioda afirmativno su govorila o napretku tehnike. Prorok je, po rečima analitičara, prerekao telefon dok je sa zanosom govorio kako će „kralj biti u Beogradu, a njegovi doglavnici u Negotinu, Nišu, Pirotu, Vranju, Prokuplju, Užicu, Loznici, pa će se tako razgovarati” [10] [23] [25], a isto tako i televizor, prozvan „sanduk sa sokoćalom”, uz pomoć koga će „čoeck moći da vidi šta se tamo iza sedam gora i sedam mora čini” [25]. Kompjuter u vreme pisanja ovih knjiga još uvek nije našao svoje mesto u našim domovima, pa ga tako Tarabići nisu ni prorekli.

A onda se dogodio obrt. U drugoj polovini dvadesetog veka sve više se govori o ekologiji, splasnulo je prvobitno ushićenje izazvano napretkom tehnike, a pronalasci postaju zlo koje će otuđiti čoveka jer će „čoeck više vjerovati svome sokoćalu, nego svome prvom komšiji” i „sve će biti jedan grki privid ljudskijeh zabluda, jerbo će mlogi zaboraviti na Boga, pa će se klanjati svojoj ljudskoj pameti” [25].

Čovek će otići i na druge svetove, po kojima će se i „kolima voziti” (što se, uzgred, već dogodilo 1969. godine, celih 13 godina pre knjige u kojoj se to „proriče”), ali tamo neće naći ništa osim „život ‘nakav kakav jeste”:

Tamo sem mira Božijeg ništa vidjeti neće, ali će srcem i dušom osjetiti svu Božiju ljepotu i snagu. Ljudi će se kolima voziti i po mjesecu i po zvjezdama. Oni će tamo tražiti drugi život, ali tamo

života vakog kakav je u nas biti neće. Biće ga, ali oni neće umjeti da razumiju da je to život nakav kakav jeste.

Onaj koji budne tamo išo, a ne budne, Bože prosti, vjerovo u Boga kako priliči čoeku od časti i poštenja, taj kada se budne vratijo će reći: „Ej, vi, ljudi, koji Boga sa sumnjom pominjete, pođite vamo dje sam ja bijo, pa ćete ondakar vidjeti šta je snaga i um Božiji!

Biće i onijeh ljudi koji neće htjeti da razumiju šta je to Božija moć i kolikačka je njena sila” [25]

U ovoj epopeji, neočekivano sročenoj u slavu Boga, biće dosta mesta i za silazak božanstva sa neba, kao i za narod koji će ga slediti, pa će priča dobiti svoj srećan kraj:

U ruskim dalekim gorama pojavice se mladi čoek po imenu Mijajlo. Imaće svijetlo lice i sav lik će mu milostan biti. Ljudi će mu se čuditi kako korača nebom, a on će otići do prvog namastira i zazvoniti na sva namastirska zvona. Narodu koji se budne okupijo oko njega će kazati:

„Zaboravili ste ko sam i da nijesam umro, nego živ otišo u nebo.”

A ljudi koji ga budu gledali će reći:

„Nijesmo, nijesmo, ti si svijeti Arhandel Mijajlo.”

Na te njiove riječi on će se blago nasmijati, govoreći im:

„Razapeli ste Bogočovjeka i Sina Božijeg, a Bog vam je dao pamet da njome mislite i ljubite sve oko vas. Postali ste zvijeri i čovjekoubice! Nijesam došao da vas ćeram da se plašite i sa stravom vjerujete, već sam među vama da vas urazumim! Nema više bogatog ni siromaha, a vi se jopet mrzite, gložite i ubijate. Zaboravili ste na dušu svoju!”

Ondakar će za Mijajlom poći svi narodi i zemlja ce postati prava rajska bašča. Hrana će iznicati svudje, i u rijekama, morima i šumama. Oni, koji se ondaj rode živjeće srećno i dugovječno da će i zaboraviti kada su se rodili. [25]

Tako je, ako je verovati analitičarima, isti prorok koji je savetovao Srbima da potraže spas u simbolu petokrake, stvorenom semenkama „poprečice presečene jabuke“, ovoga puta savetovao ljudima da prate Mihajla koji korača nebom i koji će ih povesti u „rajsku bašču“.

Legenda o Mihajlu, koji će sići s neba i povesti narod, ipak nije otkriće autora ovog proročanstva jer pominjana je pre mnogo vekova u našim knjigama starostavnim. Jedan od mogućih korena ove legende je u Starom zavetu, gde se u 12. glavi *Knjige proroka Danila* kaže:

A u to će se vrijeme podignuti Mihailo veliki knez, koji brani tvoj narod; i biće žalosno vrijeme, kakoga nije bilo od kako je naroda do tada; i u to će se vrijeme izbaviti tvoj narod, svaki koji se nade zapisan u knjizi.

... i u pseudo-veri

Godine krize donele su nam mnoge nedaće, a jedna od njih je i zabrinjavajući porast verovanja u natprirodne sile i nekritičko prihvatanje raznih pseudonaučnih tumačenja sveta i prirode. Ova promena nije mogla da ostavi ravnodušnim autore knjige *Kremansko proročanstvo - šta je bilo, šta nas čeka*. Već u trećem izdanju (1986), rađa se priča koja načinje ovu temu:

„Vidiš, moj kume Zarija“, kazivo je on, „čoeak nema samo jedno svoje obličje, nego ima dva. Jedno mu ko odijelo sašiju ljudi kade se rodi, a drugo mu daje sam Bog kade mre da bi i poslje života ovoga jopet živijo. To drugo obličje ti, kume, ne vidiš, a ja ga neki put vidim, po prilici ko kade sam vidijo mrtvoga Miloša... Tako čoeak jopet živne i kada umre. Ondakar Bog njemu dadne to drugo obličje vječno i lijepo. Kade se svaki ljudski stvor u to novo svoje obličje zaodene, on ode pravo u vječnost!

O tome mi je jošte govorijo, ali je sve to kazivo nekakvijem čudnim riječima, tako da ga ja nijesam mogo razumijeti. Te riječi i ta dva ljudska obličja nijesam mogo pojmiti, mada se on trudijo da mi to bolje i jasnije reče. Pominjo je nekakav Božiji prah u vazduhu, te mi je kazivo da je sve to blizu ljudskoj pameti, a da čoeak zbog svoga uobraženja neće ni htjeti to da shvati i razumije. [25]

Za čuđenje je to što prota Zaharije, visoko školovani sveštenik, ovde tvrdi da ne može da razume Mitrovo pripovedanje o elementarnim religijskim temama - o čovečijem fizičkom i duhovnom telu, mada se u Bibliji o tome na više mesta piše (jedan od bezbroj primera nalazi se u Korinćanima poslanici prvoj, 15:44: „*Ima tijelo tjelesno, i ima tijelo duhovno*“). Autori Golubović i Malenković ovde su načinili još jedan neočekivan zaokret napustivši crkveno tumačenje, umesto koga su zašli duboko u pseudonauku i u savremeno sujeverje:

Nije li „Božiji prah“ o kome govori Mitar možda ime za ono što danas nazivamo bioenergijom, a koju poseduje i zrači svako živo biće i koje se posle smrti oslobađa?

Na Kirilijanovim fotografijama na primer, vidimo auru ruke, noge čak i kada su one amputirane...

A koliko je daleko od njega bilo vreme pronalaska Kirilijanovog aparata i viđenja aure? [25]

Tako je u vezu sa kremanskim prorocima dovedeno i obično električno pražnjenje, koje su 1939. godine *Semion Davidovič Kirilian* i *Valentina Kiriliana* upotrebili da bi načinili atraktivne fotografije. Uzgred rečeno, sličan efekat je početkom 20. veka koristio i naš proslavljeni zemljak *Nikola Tesla* kada je na prezentacijama njegovo telo pod uticajem visokog napona svetlucalo u mraku i rojevi varnica izlazili iz prstiju. Ali on je, kao pravi naučnik, tome dao naučno objašnjenje, a ne pseudonaučno.

Tvrdnja da „na Kirilijanovim fotografijama... vidimo auru ruke, noge čak i kada su one amputirane“ [25] danas je široko poznata i rado se pominje u ezoteričnim diskusijama, ali naučni nalazi nedvosmisleno navode na zaključak da se ona bazira na falsifikovanim rezultatima testa ili na nevešto vođenom eksperimentu. Tim fizičara i psihologa sa *Univerziteta Dreksel (Drexel University)* proveo je nekoliko godina detaljno proučavajući Kirilijanov efekat i nikada nije dobijen rezultat koji bi na bilo koji način podržao ovu tvrdnju [24].

Autori knjige *Kremansko proročanstvo - šta je bilo, šta nas čeka* nisu se zaustavili na Kirilijanovoj fotografiji. Povlađujući ukusu široke publike, svoja tumačenja obogatili su sa još nekoliko postulata savremenog sujeverja i pseudonauke, koji za svoju popularnost mogu da zahvale samo neodgovornim medijima i nekritički nastrojenom javnom mnenju:

Među ovim porukama Mitar nam još pominje i pojavu „mudraca s Istoka”. Kaže: „Njihova će pamet preći sve međe”, ali će opet biti skeptika, koji neće verovati njihovoj mudrosti.

Treba li očekivati da će nam sa Istoka doći odgonetka jedne Džune, kao i razrešenje enigme filipinske hirurgije, elektromagnetizma u čoveku, ili nečeg još neistraženog, a postojećeg? [25]

Osim toga što se tandem Golubović-Malenković uz pomoć kremanskog proročanstva često uplitao u istoriju i politiku, ovde su nam autori sugerisali i prihvatanje ezoterije i shvatanja sveta i prirode koja nam je ponudio pokret poznat pod nazivom *Novo doba* (u zapadnom svetu *New Age*). Ova ponuda ne bi trebalo da nas iznenadi, jer je verovanje u proročanstva uglavnom praćeno verovanjem i u sve ostale discipline koje su obuhvaćene savremenim sujeverjem.